

OBITUARI. Joan Mora Pedra. Un pastor de l'església que ens deixa petjada a Lleida.

Aquestes són d'aquelles cartes al director d'acomiadament que mai m'agradaria de fer.

Per **totlleida** Última actualització **febr. 13,2018**

Sabiem i hem estat a seu cantó durant la llarga malaltia de l'amic i prevere Joan Mora Pedra, nascut al 44 a Trago de Noguera, el qual, en les darreres setmanes, havia empitjorat la seva salut, tot i ser encara incrèduls que ja no el puguem tindre físicament entre nosaltres.

Amb l'amic Mossèn Joan hem compartit moltes coses en aquesta vida. Ell ha estat el nostre rector a la parròquia del Carme dins la unitat Pastoral conjuntament amb Sant Joan (i durant bastants anys Sant Pere), també membre del Consell Pastoral i de l'atenció pastoral als emigrants, sempre estant proper a tots els col·lectius més desfavorits i fins i tot marginats.

A l'amic Mossèn Joan tots els que l'hem estimat en la vida terrenal, incloent-me a mi mateix, el retindrem en la nostra memòria per sempre i amb ell, tots els moments i accions viscudes.

La seva estima per la seva família i la gent del seu poble Tragó de Noguera (Noguera). L'estima per la gent de Pont de Suert als quals els va dedicar uns quants anys de la seva vida pastoral i als amics de la confraria de Sant Sebastià de la qual era membre destacat. Tot el que ens ha deixat fer i aportat al nostre grup teatral TOAR encoratjar-nos a fer activitats i ser continuadors del recordat ATC, de la pròpia parròquia i un col·laborador més de l'entitat juntament amb els nostres presidents Enric Castells Gamés, que ja és al Cel, i l'actual Jordi Vivas Fillat, mai varen faltar a la cita Els Pastorets, La Passió, els Recitals Poètics i assajos del Tenorio i moltes obres i espectacles.

Recordarem amb molta estima el dia que si li va atorgar la Medalla d'or de la ciutat a la solidaritat que juntament amb el Paer en Cap Àngel Ros i Domingo i Mossèn Joan Ramón Ezquerri li vàrem portar a l'Hospital, ja que en el moment del lliurament estava ingressat al hospital a causa de la seva malaltia.

Recordem l'homenatge i reconeixement al Lleidatà solidari de la Jove Cambra Internacional de Lleida, acte celebrat a La Llotja de Lleida.

L'emoció en la inauguració de les noves instal·lacions del temple dels Cristians Romanesos ortodoxes a Passeig de Ronda, en la qual, li varen lliurar el màxim guardó existent en la gran Creu Episcopal pel seu suport als seus onze anys de convivència a les instal·lacions de la parròquia del Carme.

Recordo, per descomptat, la recuperada processó de la vetlla del dia del Carme pels voltants de la parròquia i de les novenes exitoses a la Mare de Déu del Carme, així com la festa de les Carmes.

Recordo tots els actes solidaris que ens va fer a la Parròquia del Carme impulsat per ell als salons i parròquies.

Recordo l'estima i afecte demostrats cap als col·lectius d'emigrants i, especialment, els molts anys de compartir la parròquia amb Romanesos catòlics i ortodoxes, puc afirmar que els diferents col·lectius d'emigrants dels diferents països sempre l'han tingut com un pare, així li varen demostrar en l'homenatge que a finals de gener li varen fer amb motiu del seu 74 aniversari amb balls tradicionals dels seus països, plats típics de les seves terres i un gran nombre de tortells de festa.

Recordo, el bon treball fet amb el meravellós equip i voluntaris de Jericó donant aixopluc a emigrants que mercès a la seva gran labor i treball tenen garantits dinars i hostalatge a la nostra ciutat.

Recordo el treball fet per l'equip de cardots i diaques que han fet possible a la pastoral a la Parròquia del Carme juntament amb l'incansable i gran mestre que és l'amic Mossèn Joan Ramón Ezquerria el que fou també rector del Carme, que en tot moment ha estat al cantó en la seva malaltia.

He de recordar les moltes sortides que ha preparat per què els emigrats i gent de la parròquia poguessin veure i participar de romeries, espectacles i gaudi divers.

Recordo la complicitat a les unitats pastorals de la ciutat i la sempre col·laboració amb els diferents Bisbes que han estat a les nostres diòcesis, en l'actual Salvador Giménez, que ha sigut molt accentuada, ja que aquest ha estat constantment al cantó, fent moltes visites i donant suport al nostre Mossèn Joan o com li diuen els emigrants "El Padre Joan".

Són tantes i tantes les coses bones que podríem dir de Mossèn Joan Mora que seria molt llarg per poder plasmar en aquestes línies d'acomiadament.

Per la meva part, només em cal que dir-li: Amic Joan, mil gràcies per tot el que m'has ensenyat i ajudat en la meva vida i la de molts amics i companys, bé saps que sempre et tindré present i que deixes un buit en el dia a dia, però tinc l'esperança que un dia ens retrobarem en la vida eterna que tu tant vas predicar en les celebracions eucarístiques i trobades.

Lleida i les seves comarques et recordaran com el Pare bo, proper, humanitari i humil que sempre ens vas mostrar, donat sempre als més necessitats de la nostra societat, ara ja ets a la pau de la vida eterna, segueix demanant al pare bo que cuidi dels que has estimat i has dedicat la teva activitat pastoral. Descansa en pau i milers de gràcies per tot amic Mossèn Joan.

Cosme Garcia i Mir

Periodista Radiofònic

i membre col·laborador de la Parròquia del Carme